

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **V. T. H.**, zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 21. 6. 2017, č. j. MV-35619-5/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 1. 2020, č. j. 31 A 29/2017 – 29,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 4.000 Kč, který bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobce advokáta Mgr. Marka Sedláka.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 14. 2. 2020 blanketní kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 1. 2020, č. j. 31 A 29/2017 – 29.

[2] Podáním ze dne 18. 3. 2020, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno téhož dne, vzal stěžovatel svou kasační stížnost zpět.

[3] Podle § 37 odst. 4 soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), aplikovaného za použití § 120 téhož zákona, platí, že „[n]avrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl“. Podle

§ 47 písm. a) části věty před středníkem s. ř. s., uplatněného za použití § 120 téhož zákona, dále platí, že „[s]oud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovač svůj návrh zpět“.

[4] S ohledem na zpětvzetí návrhu – kasační stížnosti Nejvyšší správní soud v souladu s výše citovanými ustanoveními soudního řádu správního řízení o kasační stížnosti zastavil.

[5] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl zdejší soud na základě § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož platí, že „[ž]ádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta“.

[6] Podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, dále platí, že „[s]oud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním“. Nejvyšší správní soud proto vrátil stěžovateli část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4.000 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 20. března 2020

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu